

# HUBNUTĚ A JĚ

Pondělky, 13. září 2010

Tak jsem se hluboce zamyslela při čtení série článků na Kudlance (nových i těch starších - co jsou na fóru) na téma hubnutí. Pravdou je, že bych potřebovala zhubnout jako sál. Při pohledu do útrobu mé skříně na mě jdou mdloby, přemýšlím, jak bych měla sednout na jednu kalhotu z deseti a na zbytek se vesele přemýšlet. Říká se, že věci, které na sebe neoblečete těmi roky, máte vyhodit.

No - to ale nemůžu! To bych si regulérně přepustila, že zůstanu tlustá a to v žádném případě nehodlám! Je v mé pevné vůli. A s tím spojeným obvyklým pocitem, že to není ještě tak hrozné. Zajímavé je, že pocit, že tak hrozné, se mě vztahující zmocňuje při pohledu na nějaké dobré a pochopitelné, ne příliš dietní jídlo. Kdežto při náhodném pohledu do výlohy si naopak říkám "Ale fuj, měla bys s tím něco dělat". Proto velmi úžasný Danielin nápad s hubnutím na Kudlance. Myslím, že by se nám konečně mohlo podařit spojenými silami zbavit aspoň několik přebytkových kilogramů. Co si budem povídat, každé kilo je znát. Hlásím se dobrovolně ke sledování úspěšnosti a ke zveřejnění, čeho je třeba. Ale - kdyby někde prodávali pevnou vůli, měla bych si dvakrát a ráda sáhla hluboko do kapsy! Takže si myslím, že v tomhle případě opravdu není důležitý zvláštní, ale zúročný zhubnout aspoň pár kilo. Nebo deka? Nebo alespoň už nepřibírat? I to je někdy výhra. A hlavně - vydržet! Víte, co je nejhorší? Že i když člověk ví, že změna musí být trvalá, tak i když se to podaří, tak po roce, dvou, se kila znovu nenápadně plížit zpět... Ale tenhle boj se zkrátka nesmí nikdy vzdát, protože pak.... pak.... bychom byly staré.

A to není otázka vůle, ale pocitu. Takže, vzhůru do boje!

Kamila